

ستیز

یکبار دگر آدمم تا درب زندان بشکنم
 دشمن مردمخوار را گردن و دندان بشکنم
 گرد حصار ماند وطن، زنجیر شود سرو و سمن
 با یک جهش این همه را مانند توفان بشکنم
 پای غول ناکس را، خفاش و هم کرگس را
 با خشم توفانزای خلق با دست انسان بشکنم
 وطن فروش دون را کاسه لیس مادون را
 فرق و پا و دست و کمر با پتک وجدان بشکنم
 خون آزادیست در رگم، گرگ استعمار است سگم
 با ایده ی رهایی بخش، هر بند آسان بشکنم

